

EDITURA PARALELA 45

Redactare: Emanuela Ignătoiu Sora
Tehnoredactare: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Laurențiu Midvichi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BĂNULESCU, DANIEL

N-ai vrea să te trimit în paradis? / Daniel Bănulescu. - Pitești :

Paralela 45, 2019

ISBN 978-973-47-3109-1

821.135.1

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

DANIEL BĂNULESCU

**N-ai vrea
să te trimit
în Paradis?**

Editura Paralela 45

Cuprins

1. Lumea invizibilă dansează cu lumea vizibilă / 9
2. O nouă sosire a Diavolului la București / 13
3. Ți-am adus vești din cer / 16
4. Povestea împărăției lui Yahweh, Dumnezeu și Povestea împărăției lui Magog / 20
5. Cea de-a treia dorință a lui Țaca Genel / 31
6. Cel mai bun magazin de cântece lăutărești din Balcani / 38
7. Cât costă un kilogram de carne de mort? / 47
8. În împărăția subterană a cartierului Dristor / 57
9. Lupta de gherilă în orașul București / 69
10. Hainele omului invizibil / 90
11. „Orice om e mai puțin valoros decât pâinea pe care o mănâncă“ / 101

12. Cameriștii președintelui Ceaușescu / 116

13. Cea mai încremenitoare
Grădină Zoologică din lume / 130

13. Cei trei învățători ai omenirii:
Moise, Isus Cristos și Ceaușescu / 140

15. Viața de om și, probabil, de duh
a președintelui Nicolae Ceaușescu / 153

16. Experiența dovedește că, în timpul
pericolelor de moarte, ateismul dispare / 168

17. Cheia trasată după trupul Ierbii Fiarelor / 177

Capitolul 1

Lumea invizibilă dansează cu lumea vizibilă

Lumea invizibilă dansează strâns îmbrățișată cu lumea vizibilă. Iar mișcările acestor două lumi sunt întretesute exact cum sunt împletite degetele de la două mâini.

Pe data de 18 aprilie 1988, în timp ce se îndreaptă către Aeroportul Otopeni pentru a prelua un client, doi solzi, ca de ceară, cad de pe ochii taximetristului Țaca Genel și astfel i se permite să vadă tot ceea ce, pentru concitadinii săi, rămâne de nevăzut.

Cartografiată de ochii brusc înprospătați ai lui Genel, strada își schimbă drastic înfățișarea.

Fiecare trecător ce se deplasează pe spinarea de asfalt, capătă acum și cel de-al doilea nivel.

Primul nivel este cel deja cunoscut, și anume înălțimea normală a omului.

Ceea ce este frapant și ceea ce obligă brusc pupilele lui Țaca Genel să se holbeze este că pe umerii aproape ai fiecărui cetățean stă așezat câte un drac, sprijinit cu coatele de creștetul omului și

adoptând aceeași atitudine de parcă ar observa lumea tolănit pe o masă de berărie.

În interiorul taxiului său, Țaca Genel străbate cu viteză scăzută și gura căscată strada din dreptul Restaurantului „Carul cu bere“.

Pe terasa acestui restaurant sunt distribuite 14 mese. În jurul meselor benchetuiesc deja 33 de consumatori. Fiecare consumator poartă pe umeri, răsturnat ca într-un soi de canapea, cel puțin câte un drac. De pe străduțele învecinate, scuturându-și încheieturile înțepenite, se ivesc alte și alte plutoane de draci. Ei execută câte un salt și se culcușesc în hamacul uriaș întins deasupra mesenilor. Demonii seamănă cu o colonie de gândaci.

Cu aceeași perplexitate facială, Genel trage în dreapta de volan și taximetristul său se înscrie lin pe Calea Victoriei. Cam la fiecare zece metri, se ițește câte o nouă apariție care îi taie răsufllarea.

Chiar în această clipă depășește un cetățean ce târăște după el o trăsurică, din care un drac cu o expresie înțeleaptă și înțelegătoare îi face semne ciudat de prietenești lui, taximetristului.

Genel soarbe apoi cu privirile o pereche de diavoli care joacă, cu înfocare, o partidă de table, deasupra șepcii unui bărbat, bărbat care-și retrace cu agilitate capul între umeri, ori de câte ori unul dintre cele două duhuri încarnate azvârle perechea de zaruri în ceea ce se întrezărește a fi o cutie transparentă din lemn.

Taximetristul înaintează câțiva metri în linie cu un alt drac, etalând o pereche de cornițe ca de căprior, care, în timp ce conversează cu domnișoara pe care o parazitează, îi vâă prin urechea dreaptă un sul scris cu proaspetele lui directive, extrăgând apoi sulul, prin urechea stângă, complet albit.

Rare sunt creștetele în care nu sunt împlântate tabere ale acestor bandiți spirituali.

Capitolul 3

Ți-am adus vești din cer

— Ce mai faci, băi, formă de viață? se interesează binevoitor Nîmicitorul.

— Dar tu, măi formă de moarte, ce mai faci?... Iar te-ai reîncarnat pe la noi?

— Ai întâlnit tu ingineri de foraj care să reziste tentației încarnării?!... Acum că te-am regăsit pe tine, cel mai credincios slujitor al meu, bine fac.

Has Satan ocolește jumătate de taximetru, își deschide singur a doua ușa din dreapta și se instalează pe bancheta din spate.

Întocmai ca la vizita din urmă cu 40 de zile, Prietenul Morții își ține coada înfășurată pe sub haine.

Vârful cozii, păros, negru, nervos i se ivește pe lângă gulerul cămășii și îi șade pe umăr ca un șoim.

În pantofi, degetele îi sunt membranoase.

Pe față îi arde, cu flacăra mică, un zâmbet plăcut.

Genel demarează, accelerează și face slalom printre opt automobile, dizolvându-se în fluxul de circulație rutieră al șoselei Ploiești-București.

Căutându-și un loc cât mai confortabil pe banchetă, Has Satan anunță cu o voce pe jumătate zeflemitoare, pe jumătate prietenoasă:

— Sari și bucură-te, Genele. Că ți-am adus vești din cer!

— Ce vești?

— Toți cei din Cerurile Apropiate te imploră să continui să pregătești evadarea din Închisoarea Adâncului a prietenului nostru Gog Al Magog.

— Păi ce, n-a evadat?

— Nu, nici măcar n-a fost încă întemnițat. Dar, după cum știi, prietenul nostru, al tuturor, Gog Al Magog, se așteaptă, din clipă în clipă, să fie aruncat, pentru o mie de ani, în Închisoarea Adâncului.

— Și ce-mi pasă mie?

— Ori din Închisoarea Adâncului nu poți evada decât dacă ți-ai procurat, încă dinaintea întemnițării, cheile false trebuincioase. Dar, pentru a descoperi aceste chei prețioase, trebuie să ai un dar pe care, dintre pământeni, numai tu îl ai.

— Dacă îl am, de ce prietenul tău n-a evadat deja cu cele trei chei, pe care noi doi i le-am trimis în urmă cu 40 de zile?

— Ticăloșii de gardieni au fost înștiințați. Au montat, peste primele trei, alte o sută de încuietori. Și de aceea, orice încercare de fugă în această direcție a devenit cu desăvârșire zadarnică.

— În ce direcție a fost asta?

— Către Sud.

— Și atunci nu ghicesc bine că, la următoarea încercare, prietenul tău ar urma să evadeze prin tavan?

— Când vorbești tu e bucurie în cer, cărniiță dulce.

— Și atunci nu ghicesc și că, spre acoperiș, pușcăria e construită ca o cușcă mică, învelită în trei rânduri de cuști din ce în ce mai mari?